

РЕШЕНИЕ

№ 885

гр. София, 15.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 02.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **11282** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК,вр.с чл.68,ал.1, т.1 от ЗУБ..

Образувано е по жалба на А. Ш. гражданин на И. срещу Решение №2328/27.10.2020 година на Заместник-председател на ДАБ към МС, с което последният на основание чл.75,ал.1,т.4 във връзка с чл12,ал.2,т.4 от ЗУБ отказал да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на А. Ш. гражданин на И..

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на оспореното решение, като противоречащо на влязло в сила Решение на АССГ, тъй като при новото разглеждане на делото административният орган не е изпълнил дадените задължителни указания в отменителното решение на АССГ и не е събрал информация относно арестувани, съдени и осъдени лица за „Обида на П.“, дали са изпълнени смъртни наказания за подобни престъпления и дали в този смисъл не е налице опасност от преследване на търсещия закрила, както и не е събрана достатъчна информация дали при завръщането му в И. съществува опасност от преследване и от смъртно наказание. Искане се отмяна на решението .

В съдебно заседание, оспорващият- А. Ш. редовно и своевременно призован, не се явява и не изпраща представител. От процесуалния представител на същия е постъпила писмена защита.

Ответникът по оспорването- Заместник-председател на ДАБ към МС на РБ,

редовно и своевременно призван, се представлява от юриконсулт М., редовно упълномощена, която оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена.

СГП редовно и своевременно призвана, се представлява от прокурор К., който намира жалбата за неоснователна и моли да бъде отхвърлена.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните, при условията на чл.142, ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

Със Заповед № КВ-44/31.03.2016 година на Министър-председател на РБ е назначен Д. Д. И. на длъжността Заместник-Председател на ДАБ при МС, считано от датата на встъпване в длъжност.

На 26.07.2017 година, оспорващият депозирал Молба за закрила до ДАБ, а с Решение № 257/30.01.2018 година на Председател на ДАБ към МС на РБ е отказано предоставянето статут на бежанец и хуманитарен статут.

Срещу Решението оспорващият депозирал жалба до АССГ, а последният с Решение № 4122/18.06.2018 година, постановено по адм. дело № 1575/2018 година отхвърлил жалбата на А. Ш.-гражданин на И. срещу Решението на Председател на ДАБ към МС.

С Решение № 15957/19.12.2018 година, постановено по адм. дело № 11608/2018 година по описа на ВАС е оставено в сила Решение № 4122/18.06.2018 година, постановено по адм. дело № 1575/2018 година по описа на АССГ.

На 21.03.2019 година оспорващият депозирал втора по реда молба за закрила в ДАБ, като с Решение № ВР-9/27.03.2019 година Интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ не допуснал последваща Молба с вх. № КП-648/21.03.2019 година и рег. № 4809/25.03.2019 година на ДАБ-МС от А. Ш. до производство за предоставяне на международна закрила.

С Решение № 1109/19.02.2020 година постановено по адм. дело № 4065/2019 година по описа на АССГ е отменено Решение № ВР-9/27.03.2019 година на Интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ и е върнато делото като преписка на ДАБ за разглеждане на молбата на А. Ш. за предоставяне на международна закрила по реда на раздел III от ЗУБ при съобразяване със задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

След връщане на преписката, до оспорващия е изпратена Покана за явяване на интервю на дата 13.03.2020 година, проведено е на дата 13.03.2020 година в присъствието на преводач И. З., интервюто е отразено в Протокол от проведено интервю, приложен на лист 39-43 от делото.

Със Заповед № РД-05-392/30.06.2020 година Председател на ДАБ към МС на РБ делегирал на Д. Д. И.-Заместник-председател на ДАБ правомощията по чл.48, ал.1, т.1 от ЗУБ с изключение на правомощията да отнема статут и по чл.48, ал.1, т.3 и т.4 от ЗУБ.

На 27.10.2020 година ответникът по оспорването издал оспореното Решение № 2328, с което отказал предоставянето статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорващия.

Решението е връчено лично срещу подпис на търсещия закрила на дата 03.11.2020 година, а текстът му е преведен на разбираем за него език с помощта на преводач И. З..

По делото са приложени всички събрани в хода на административното производство

доказателства, както и събраните в хода на съдебното производство.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.84, ал.1 ЗУБ от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява основателна. Съображенията за това са следните:

Оспореното Решение №2328/27.10.2020 година на Заместник-председател на ДАБ към МС на РБ представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 , ал.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 АПК, /така наречените условия за редовно действие на административните актове./ При преценката, съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган-това е Заместник- Председател на ДАБ към МС на РБ, на когото изрично по силата на чл.52 от ЗУБ Председател на ДАБ е делегирал правомощия за издаване на решения по реда на чл.48, ал.1, т.1 от ЗУБ. Съгласно чл.52 от ЗУБ (Изм. - ДВ, бр. 52 от 2007 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 80 от 2015 г., в сила от 16.10.2015 година/ Председателят на Държавната агенция за бежанците може да делегира правомощията си по чл. 48, ал. 1, т. 1 - 4 и 6 и чл. 53, т. 12, с изключение на правомощието да отнема международна закрила, на заместник-председателите на Държавната агенция за бежанците. / като тук е налице хипотезата на делегиране на правомощия, които законът е предвидил за възможно. Тук е мястото да се направи съпоставка между делегиране и заместване. Делегирането представлява възможност, предвидена в закона, временно - за определен случай или период от време, съгласно конкретната обстановка и преценката на горестоящ административен орган, той да предостави част от правомощията си на някой от подчинените му органи. Подчиненият орган издава административни актове въз основа на това специално овластяване от органа, в чиято компетентност поначало е решаването на съответния проблем. Той не запазва за постоянно делегираното правомощие. Обикновено делегацията е продиктувана от фактическата невъзможност по-горният орган да реагира своевременно на необходимостта от издаване на множество актове на територията на по-голям район или цялата страна. Възможността за делегиране на административни правомощия се характеризира с няколко принципни ограничения: никой не може да делегира правомощия, които не притежава; не могат да бъдат делегирани правомощия, които законът определя като изрична компетентност на съответния орган; органът, на когото са делегирани правомощия, не може да ги предоставя другиму. При делегиране на правомощия, актът се издава от името на органа, на когото са делегирани правомощията.

За разлика от делегирането, заместването се извършва в случаите, когато лицето, титуляр на правомощия, е в обективна невъзможност да ги изпълнява. В тези случаи, предвид необходимостта от непрекъснато функциониране на административния орган, по силата на изрична писмена заповед, отсъстващият титуляр нарежда заместването му от друго, подчинено нему лице. За определения период, заместващият изпълнява правомощията на замествания в пълен обем, като върши това от името на замествания орган.

Между страните няма спор, а и от приложените по делото доказателства е видно, че лицето Д. И. заема длъжността- Заместник-председател на ДАБ към МС.

При издаването на решението, Заместник-председател на ДАБ към МС на РБ е нарушил процесуално-правните разпоредби до степен нищожност.

Вярно е, че Решението е издадено в изпълнение на отменителното решение на АССГ и е върната административната преписка за ново произнасяне по молбата на търсещия закрила от 2019 година чужденец А. Ш. Легално определение на понятието „чужденец“ е дадено в § 1. (Изм. - ДВ, бр. 52 от 2007 г.) от ДР на ЗУБ, според която "Чужденец" е всяко лице, което не е български гражданин или не е гражданин на друга държава - членка на Европейския съюз, на държава-страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария, както и лице, което не се разглежда като гражданин на нито една държава в съответствие с нейното законодателство, а "Чужденец, търсещ закрила" е този, който е заявил желание за получаване на закрила по този закон до приключване на разглеждането на молбата. По аргумент от разпоредбата на параграф т. 10 от ЗУБ. (нова - ДВ, бр. 80 от 2015 г., в сила от 16.10.2015 г.) "Молба за международна закрила" е отправено искане за закрила от чужденец до Република България. От своя страна в съответствие с Директива а2013/32/ЕС, „молба за международна закрила“ или „молба“ означава искане за закрила от държава-членка, подадено от гражданин на трета страна или лице без гражданство, за който/което може да се счита, че търси статут на бежанец или субсидиарна закрила и не иска изрично друг вид закрила извън обхвата на Директива 2011/95/ЕС, за която се кандидатства отделно;

в) „кандидат“ означава гражданин на трета страна или лице без гражданство, който/което е подал/о молба за международна закрила, по отношение на която все още не е взето окончателно решение, а

„бежанец“ означава всеки гражданин на трета страна или лице без гражданство, който/което отговаря на изискванията на член 2, буква г) от Директива 2011/95/ЕС;

и) „международна закрила“ означава статут на бежанец и статут на лице под субсидиарна закрила по смисъла на букви й) и к).

От събраните доказателства е установено, че след получаване на личното дело на оспорващия обаче административният орган- Заместник-председател на ДАБ към МС на РБ е провел интервю с оспорващия, но не е събрал доказателства, посочени в отменителното решение на АССГ и не ги е обсъдил. Напротив единственото, което е направил административният орган е да разгледа представените от оспорващия доказателства и да ги анализира, без да обсъди и да изпълни указанията на АССГ дадени в отменителното решение. В решението няма обсъждане и събиране на нито едно доказателство за това в И. какво е положението на арестувани, съдени и осъдени лица за „Обида на П.“, присъди за „Обида на П.“ и в тази връзка да се прецени дали за търсещия закрила в страната му на произход е налице опасност от преследване поради изявлението му определени като „Обида на П.“ и дали евентуалното му връщане в И. не би било в противоречие с чл.15 б“ а“ от Директива 2011/95/ЕС и чл.2 от ЕКЗПЧОС. Напротив, в Решението има общи съждения на кого е възложена доказателствената тежест в производството пред административния орган, има посочване на факти от ситуацията в страната на произход на търсещия закрила и то по неактуална Справка към датата на издаване на решението/ която е от 20.05.2020 година.

Следва да бъде посочено, че съгласно разпоредбата на чл.177,ал.2 АПК,актове и действия на административния орган, извършени в противоречие с влязло в сила решение на съда, са нищожни. Всеки заинтересован може винаги да се позове на нищожността или да поиска от съда да я обяви.Повторно издаденият акт със същото съдържание като отменения, не поражда правни последици.Еднакво е съдържанието, когато са разпоредени същите права и задължения на същите фактически основания. Нищожен е и актът, издаден в нарушение на задължителните указания на съда по тълкуване и прилагане на закона.Административните органи са обвързани от съдебните решения по административни дела и в частност в настоящия случай административният орган действа в условията на обвързана компетентност, наложена му от задължителните указания по тълкуване и прилагане на материалния закон от съда.С решението си административният орган не е спазил дадените указания по тълкуването и прилагането на закона за конкретната бежанска история на търсеция закрила.

Всичко това води до едно незачитане на съдебното решение, което прави издаденият административен акт нищожен и непораждащ правни последици,защото влязлото в сила Решение №1109/19.02.2020. година по адм.дело № 4065/2019 година по описа на АССГ, с което е отменено Решението на Интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ има действие по отношение на всички / по аргумент от разпоредбата на чл.177,ал.1 от АПК и правоустановяващото действие на това съдебно решение се изразява в разпоредените права за страните по делото, изведени от установените по делото факти.Административният орган, издавайки оспореното решение без да се съобрази с влязлото в сила съдебно решение на АССГ е издал един нищожен административен акт, противоречащ на влязлото в сила съдебно решение, което предпоставя обявяването и. В този смисъл е РЕШЕНИЕ № 6 ОТ 02.01.2014 Г. ПО АДМ. Д. № 3347/2013 Г., III ОТД. НА ВАС, Решение № 8349/12.06.2013 година по адм.дело № 6707/2013 година - Четвърто отделение и редица други съдебни решения. Тъй като естеството на спора не позволява решаването му по същество от съда ,то личното дело следва да бъде върнато на административния орган за ново разглеждане ,при което следва да се съобрази с дадените указания с влязлото в сила съдебно Решение № 1109/19.02.2020 година ,постановено по адм.дело № 4065/2019 година по описа на АССГ.

Страните не са заявили претенция за присъждане на разноски.

Воден от гореизложеното и на основании ечл.177,ал.2 АПК, Административен съд-София-град

Р Е Ш И:

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на Решение №2328/27.10.2020 година на Заместник-председател на ДАБ към МС, с което последният на основание чл.75,ал.1,т.4 във връзка с чл12,ал.2,т.4 от ЗУБ отказал да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на А. Ш. гражданин на И..

ВРЪЩА ЛИЧНОТО ДЕЛО НА А. Ш.- ГРАЖДАНИН НА И. НА ЗАМЕСТНИК- ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ДАБ КЪМ МС НА РБ ЗА НОВО РАЗГЛЕЖДАНЕ ПРИ СПАЗВАНЕ НА ДАДЕНИТЕ УКАЗАНИЯ ПО ТЪЛКУВАНЕТО И ПРИЛАГАНЕТО НА ЗАКОНА С ВЛЯЗЛО В СИЛА СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ №1109/19.02.2020 година по адм.дело № 4065/2019 година по описа на

АССГ.

На основание чл.138,ал.1 АПК,препис от решението да се изпрати на СТРАНИТЕ.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от получаване на препис от същото.

СЪДИЯ: